

poročevati. To in še več storili so ranjka mati našega mil. knezoškofa vestno vsako jutro in vsaki večer. Pokazal je pa tudi zvesti angelj varuh svojo službo prav očevestno, ko je rešil našega škofa iz velike smrtne nevarnosti, v katero jih je bil že kot otroka zlobni konj sivce spravil. Samemu angelju varhu skrb za otroke prepuščati pa tudi ne gre, to vsaki razume, stariši morajo otrokom tudi pestern ali „varuče“ priskrbeljati.

Početno ali ljudsko šolo obiskovali so naš mil. knezoškof v Konjicah, kamor so imeli blizo do ene ure hoda vsaki den. Prvence brati učili so namesto bolnega učitelja (Bablerja) ovodobni vikarij č. g. Šim. Črnoša, sedaj župnik Pišečki. V višjem oddelku bili so jim tudi kateket, ki vejo še sedaj o bistri glavi in blagem sreču tega svojega vzornega učenca pripovedovati. Druga priča nam je poročala, kako prisrčno da so naš sedanji knezoškof prosili svoje ljube stariše, da bi jih v Celje v šole dali, ker že takrat kazali so prav posebno veselje do duhovskega stanja. Oče Lipak zaprežejo drugi dan po Mihaelovem godu l. 1862. sivca, ter peljajo svojega 12letnega sinka v Celje v četrti razred tadanjih glavnih šol, kjer so se mladi Miha nemškemu jeziku tako hitro privadili, da so leta potem v prvi latinski šoli že skoraj vseh 67 svojih sošolcev prekosili. V šolskih poročilih gimnazije Celjske od leta 1871. vidimo ime Napotnikovo svetiti že na čelu vseh učencev vse višje gimnazije. Prav blizo stal jim je njihov rojak in verni prijatelj g. J. Pukl, (Slovenecem dobro znan rodoljub na Dunaji) potem še 6 drugih odličnjakov in 19 učencev, ki so prav povoljno zvršili osmo latinsko šolo. Gotovo ni mala reč med tolikimi zavzemati prvo mesto. Ravno tako sijajno dostali so izpit zrelosti dne 12. avgusta 1871. Ker so s svojimi stariši vred od mladih dni gojili željo, postati duhovnik, zato brez dolgega premišljevanja vložijo svojo ponižno prošnjo na preč. kn. šk. ordinarijat v Maribor za sprejem v duhovnišnico Mariborsko. Bili so tudi kmalo sprejeti. A ko dne 1. oktobra leta 1871 pridejo v Maribor, da bi vstopili v bogoslovje, zvedo na splošno začudenje, da morajo takoj v Celovec, kjer bodo namesto knjig nosili puško, a namesto talarja, vojaško suknjo. Kako da je tako prišlo, povemo prihodnjič. Dnes sklenemo s tem, da božja pota so res čudna — če dostikrat nam nezapopadljiva. (Dalje prih.)

Zlata sv. meša pri sv. Lenartu v slov. gor.
dne 28. julija 1889.

(Dalje.)

Da bi se najsvetejša daritev, kolikor moč, slovesno opravljati zamogla, da bi se mlačnost med verniki izpodrinila in služba božja oživila, zato so novi g. dekan najprej oskrbeli

prelepo veliko gotično srebrno a v ognju dobro pozlačeno monstranco, ki je veljala 814 gold., krasen gotičen kelih s pateno za 225 gld. novo nebo iz rdečega žameta, znotraj pa iz svilnatega damasta, okinčano od znotraj in zunaj s pravimi zlatimi zvezdami in obrobjeno z zlatimi zobci v vrednosti 435 gld., dvoje mešnih oblačil za praznike, kakor tudi uzvišeni sedež pri glavnem altarju na levi strani za levitirano mešo in za oltar novo prepovel. Vse to je delo njihove skrbi in prizadevanja že v letu 1858 in 1859. Za tem je prišla zapaščena, v lepem gotičnem slogu zidana hiša božja na vrsto. Ta je bila poprej z dva sežnja visokim zidom okrog obdana in vsled tega vedno mokrotna. Da bi se to odpravilo, dali so cerkveni zid od dveh strani popolnoma odstraniti, zemljo za dva čevlja znižati, a na drugih dveh straneh zidú za dober seženj odvzeti.

Tudi znotraj, kolikor se je takrat dalo, se je bila cerkev osnažila in ozaljšala, da je zamogla l. 1861 dostojno v svojih prostorih sprejeti uzvišenega knezoškofa Martina Slomška, ki so takrat prišli mladini zakrament sv. birme delit, odrašenih pa v sv. veri krepčat. Kar se je takrat začelo, dopolnjevalo se je vedno leto za letom zdaj z naročevanjem novih mešnih oblačil, zdaj s ponovljenjem in pozlačenjem oltarjev in sv. podob, ki je v enem samem letu stalo 2338 gld.

Zopet je bilo treba visokemu turnu nove strehe, zvonom drugih kron in njih obrnjenja, da se na eni strani celo niso zgledali in drugih večjih popravkov; delo je naraslo na blizo 1200 gold. in za le-to svoto so skrben pastir morali storiti veliko stopinj in dosta pisarij, predno so bili stroški poplačani in vse poravnano. Priskrbeli so pred dvema letoma farmannom dobro turnsko uro, ki oznanjuje vernim življenja dragi in hitri čas, pa jih tudi opominja k natančnemu izpolnjevanju dušnih in telesnih dolžnosti. Uro je izvrstno in vsem v zadovoljnost izdelal urar g. Andrej Berthold v Gnasu za 600 gld. Kdor ima le nekoliko oči odprte, lahko se hitro prepriča, koliko truda in skrbi je bilo sploh potreba, da se je tako velika cerkev, kakor je naša in ki še je k temu, žali Bog, brez vseh dohodkov, v toliko lepem stanu ohranila. Pri zunanjih popravilih niso korar pozabili na notranjo lepoto hiše božje. Pripravili so ji lepo gotično lampico za večno luč, katera oznanjuje gorečnost vernih do Jezusa v presv. R. Telesu; nagovorili so posestnika Čučeka, da je kupil podobo Lurške Matere božje, Frasa in Kurnika pa, vsi trije iz Lormanja, da sta spravila podobo sv. Alojzija, izgled krščanskega življenja za mladino.

Krono pa so dali preč. g. jubilant svoji nevesti letošnje leto s tem, da so jo naročili znotraj celo pomalati in sicer po načinu ško-